

CREACIÓ

Lletra d'estiu

Josep Gerona

Sóc ara als **Jardinets**, al darrere - que és davant - de l'Ajuntament. He pujat en uns cavallets autopropulsats: es tracta d'unes bicicletes disfressades que fan rodar tot el conjunt per una via circular de ferro, pintades de blanc, auto-centrades.

M'han dit que abans - i n'he vist fotos - aquí hi havia hagut una arbreda, un palmerar. Que el van destruir per eixamplar l'accés nord a la Rambla, que també la van convertir en un *boulevard*. ¿Serà el destí de la meua vida baixar-hi sempre, des del centre fins a l'extrem sud de la ciutat, com en aquell passeig iniciàtic del 1963? El palmerar, edènic, ha perdut molt en transformar-se en aquests *jardinets-amb-cavallitus*, però, ara, a mi ja m'estan bé. Encara 30 anys més i me'n faran una plaça dura de granit sobre un *parking* subterrani, només presidida per aquesta mateixa escultura heroica a la memòria de l'avi més ric d'en Pere Quart.

Ara sóc novament en aquesta dura plaça, assegut en una cadira de tisores, amb la meua filla d'onze anys a la falda. Escoltem com canta la Maria Hinojosa al principi d'un *meeting* electoral i després, mentre el candidat proclama la nostra fe, jo em miro el forat que ha deixat l'Euterpe enderrocat, la queixalada del temps i del capital.

En aquesta roda mecànica, moguda sense parar per les cametes infantils - que s'atreixen a sortir com cargolets de la closca dels pantalons curts -, és on tot ha començat: la vida gira al voltant d'un punt immòbil, que és el misteri del propi naixement i el conseqüent esforç per viure; però el nen, que és observador, veu com canvia contínuament el paisatge, i en tornar a passar pel mateix punt, el temps ja els ha fet diferents. ●

SABADELL. - 4

Passeig de l'Arc, Primer de Rivera

Colo. FERMONT